

Sodoma și Gomora

Sodoma și Gomora,cetățile păgîne,
Erau murdari,erau nepăsători.
Trăiau în necinstire și în împotrivire,
Chiar împotriva cugetului lor.
Acele vechi popoare,erau nepăsătoare,
Trăiau în patimi și-n deșertăciuni.
Dar a venit mânia,și i-a topit urgia,
Căci toți au ars ca niște urîciuni.

Cor:

(:Tot la fel va fi în măreața zi
Oamenii cei răi în foc se vor topi.
Dar numai cei smeriți,acei neprihăniți,
În Țoarul sfînt ei vor fi răpiți:)

Trei îngeri pe cărare,pășeau în graba mare,
Dar ei au fost de Avraam oprîti.
Atunci i-au spus să știe,cum Domnul cu urgie
Îi va lovi pe acei nelegiuți.
Căci strigătul e mare,și numai e scăpare,
Căci pînă sus la Domnul s-a suit.
Și numai este scuză,păcatul îi acuză,
Cu foc pămîntul va fi pedepsit.

Dar Lot mai zăbovește,prin casă mai privește,
Neștiind căci focul e doar la un pas.
Așa a fost și este,cînd ni se dă de veste,
Ne deșteptăm la cel din urmă ceas.
Păcatul omenirii,pe tot cuprinsul firii,
Și astăzi strigă împotriva lor.
Sodoma de-altădată,cuprinde lumea toată,
E-atîta stricăciune în popor.

Amin